

GONIEC KRAKOWSKI

CENY OGŁOSZEŃ: Po tekście 1 mm w 2 szpaltach (szerokość szpalty 45 mm) po 72 grosze. Dla pozostających pracy po 30 groszy. „Marginesowe” po złotych 3.— za 1 mm w 1 szpalcie (szerokość szpalty 45 mm).

Rek V.

Nr. 132.

Kraków, wtorek 8 czerwca 1943

Nadesłane, a nie zamówione przez Redakcję rękoписы będą zwracane autorom jedynie wówczas, gdy dołączone zostaną znaczki pocztowe na opłacenie przesyłki zwrotnej. Prenumerata miesięczna 4.50 Zł. z odnośnikiem do domu 5 Zł. Na prowincji dopłata portu. Konto czekowe: Warszawa 658.

Przemówienie ministra Speera i ministra dra Goebbelsa.

Bilans wojskowej i politycznej sytuacji Niemiec.

Zbrojenia na rekordowej wyżynie. — Zakłady przemysłowe dysponują dostateczną ilością surowców. Siła bojowa Niemiec większa niż kiedykolwiek.

Berlin, 7 czerwca. Przed wielotysięczną rzeszą słuchaczy, rekrutujących się ze wszystkich warstw społeczeństwa niemieckiego, a przede wszystkim spośród robotników, pracujących w przemyśle wojennym, minister Rzeszy dr Goebbels i minister Rzeszy Speer złożyli w sobotę w Pałacu Sportowym sprawozdania o obecnym stanie zbrojeń niemieckich, dając jednocześnie pogląd na stanowisko i wysiłki narodu niemieckiego, zmierzające do wywalczenia ostatecznego zwycięstwa w tej największej i najbardziej uporczywej wojnie, jaką zna historia świata.

Na wstępie swego przemówienia minister Rzeszy Speer podkreślił, że niemiecki przemysł zbrojeniowy dokonał rzeczy nadzwyczajnych i potężnych. „Zbrojenia niemieckie — mówił minister Speer — potęgowały się z roku na rok, osiągając w maju 1943 roku we wszystkich dziedzinach cyfry rekordowe. Jest to historyczną zasługą marszałka Rzeszy Goeringa, gdyż przez swój czteroletni plan gospodarczy zapewnił podstawy do podtrzymania i wzmocnienia produkcji niemieckiego przemysłu zbrojeniowego.

Mówca zwrócił dalej uwagę na to, że skutek wzmocnienia produkcji zbrojeniowej jest dlatego tak zastanawiający, ponieważ ważne zakłady przemysłu bez zastrzeżeń wymieniali między sobą i dzielili się zdobyczami na polu metod produkcji. Jako czołowe jednostki przemysłu zbrojeniowego wymienili minister Rzeszy Pleigera, który kieruje całą gospodarką węglową, Kraucha, który rozbudował odcinek chemiczny w rozmiarach pod względem wojennym rozstrzygających, Röchlinga, który dzięki swemu wielkiemu doświadczeniu doprowadził produkcję żelaza do wysokości rekordowej, Rohlanda, który spotęgował produkcję stali pancernej, Wernera, który udoskonalił w niebywały sposób silniki lotnicze, Frygada i Hoynego, którzy pomnożyli produkcję doświadczalnych komór samolotowych i wyposażenie samolotów, Geihenberga, którego wyłącznej władzy podlega produkcja amunicji, Tixa, który spotęgował produkcję broni, Degenkolba, który znacznie rozszerzył fabrykację parowozów, Porschego, który ponosi odpowiedzialność za produkcję czołgów, Müllera odpowiedzialnego za rozwój produkcji dział i innej broni, Wolffa, którego zadaniem jest czuwanie nad postępem fabrykacji amunicji oraz wymienili dalej szereg innych najbliższych współpracowników.

W dalszym ciągu minister powiedział co następuje: „Z dumą możemy dziś stwierdzić, iż życzenie Führera wyrażone w lutym ubiegłego roku w sprawie spotęgowania naszych zbrojeń nie tylko, że zostało urzeczywistnione, ale nawet częściowo przekroczone”. Minister Speer podkreślił przy tym wyniki pracy oraz stanowisko robotnika niemieckiego, okazane w czasie usuwania szkód na terenie zakładów, które powstały wskutek ataków lotniczych, akcentując, zarazem, że „właśnie

w ostatnich miesiącach mimo nalożonych we wszelkich dziedzinach przemysłu zbrojeniowego zanotować trzeba nie zmniejszenie, lecz stałe podnoszenie się cyfr produkcji.

Po omówieniu zupełnie pewnej sytuacji surowcowej dla przemysłu zbrojeniowego, przede wszystkim jeśli chodzi o węgiel, żelazo i stal, przeszedł min. Speer z kolei do omówienia sytuacji na odcinku produkcji energetycznej. Stwierdził on przy tym, że w roku bieżącym uruchomiono wielką liczbę elektrowni, poruszanych turbinami wodnymi o wielkich rozmiarach, i że jeszcze większa ilość takich zakładów powstanie w roku przyszłym. Przy tej okazji trzeba stwierdzić, że przejściowe uszkodzenie dwóch zapór wodnych nie przyczyniło się absolutnie do żadnego uszczerbku pod względem energetycznym. Zdecentralizowane rozplanowanie naszej sieci zakładów

produkcyjnych produkujących energię elektryczną umożliwiło nam bez specjalnych trudności jeszcze w ten sam dzień oddać do dyspozycji przemysłu zbrojeniowego te ilości prądu, które na krótki czas odpady.

Zbrojenia niemieckie na rekordowej wyżynie.

Minister Speer podał dalej następujące wyniki niektórych wysiłków zbrojeniowych:

1. Amunicja

W samym tylko miesiącu maju 1943 wyprodukowano 6,3-krotną ilość ton przeciętnej produkcji miesięcznej z roku 1941. Aby osiągnąć takie wyniki, trzeba było użyć tylko o 50 proc. więcej sił roboczych, o 132 proc. więcej stali surowej i o 57 proc. mniej miedzi, a tylko o 2 proc. więcej aluminium.

Produkcję amunicji przeciwpancernej o kalibrze od 5 cm wwyż wzmocniono od roku 1941 do dziś o 160 proc.

Produkcję amunicji do lekkich haubic polowych pomnożono o 1300 proc., a do haubic o większym kalibrze o 400 proc. Miesięczną produkcję granatów ręcznych spotęgowano ze 100 na 410 proc., a min na 1900 proc.

2. Broń.

Wyrób wszelkiego rodzaju dział o kalibrze od 3,7 cm wwyż wzmocniono w miesiącu maju czterokrotnie w stosunku do przeciętnej miesięcznej z r. 1941, karabinów wyprodukowano zaś w ostatnich czterech miesiącach o połowę więcej. Szczególnie wspaniały wynik osiągnięto przy fabrykacji szybkostrzelnych karabinów maszynowych typu MG 42. Kilkakrotnie wzrosła też od roku 1941 fabrykacja lekkich haubic polowych, a o 315 proc. spotęgowała się produkcja ciężkich i najcięższych dział przeciwlotniczych. Wytwarzanie ciężkich dział przeciwpancernych, które tak wyraźnie przewyższają jakością broń nieprzyjaciela, weszło od roku 1942 na powie, że zupełnie nowe tory, a od lutego 1943 mogliśmy zanotować wzrost ich produkcji na 220

procent. Liczba miesięcznie produkowanych dział przeciwpancernych wzrosła w stosunku do roku 1941 o 600 proc.

3. Broń pancerna:

Kilkakrotnie pomnożono ogólną liczbę wszelkich produkowanych czołgów. Zwykłej produkcji lekkich czołgów, oznaczonych dawniej jako czołgi 1, 2 i 3 podwyższono przytem tylko o 20 proc w stosunku do przeciętnej z roku 1941. Ze względów zrozumiałych położono główny nacisk na wzmocnienie produkcji ciężkich czołgów, dział szturmowych, jednostek typu Nr. 4, oraz czołgów, znanych ogólnie pod nazwą „Tygrysów”. Na tem polu osiągnięto też w ostatnich miesiącach takie wyniki, że przewyższyły one poprostu nieoczekiwanie wszelkie nasze nadzieje, jakiegokolwiek mogliśmy żywić odnośnie do produkcji zbrojeniowej. Samo tylko wzmocnienie miesięcznej produkcji ciężkich czołgów od lutego br. aż do maja oblicza się na 200 proc.

Zbrojenia w dziedzinie lotnictwa nie okazały się gorsze, aniżeli zbrojenia dla armji. W ostatnim roku powstały nowe typy aparatów i produkcja ich jest już w pełnym toku.

Prócz tego w maju br. liczba wyprodukowanych samolotów przekroczyła kilkakrotnie przeciętną wytwórczość z roku 1941.

Zważywszy jednak, że podawanie poszczególnych cyfr mogłoby przedwczesnie ułatwić nieprzyjacielowi poznanie naszych wielkich w tej dziedzinie postępów, zrezygnować trzeba z opublikowania ich, choć tutaj osiągnięto również bardzo poważne sukcesy.

Minister Rzeszy Speer podał następnie

do wiadomości, że Führer w uznaniu nadzwyczajnych wyników osiągniętych przez niemiecki przemysł zbrojeniowy, odznaczył 9-ciu robotników i kierowników zakładów przemysłowych krzyżem rycerskim do Krzyża Zasługi Wojennej.

W dalszym ciągu swego przemówienia minister Speer omówił zagadnienie wynalazczości niemieckiej, która stale przewodziła światu, która stale poszukuje nowych dróg, która stale je też znajduje. „Jeżeli niekiedy — jak oświadczył dosłownie minister — podajemy do wiadomości publicznej taki lub inny wynalazek, to czynimy to tylko wówczas, kiedy już zagranica jest poinformowana o nowym rodzaju broni i to kiedy poznała go dzięki jego skuteczności w akcji. Zdarza się to zaś wówczas, kiedy broń taka przewyższa swą jakością broń nowowynalezioną”. — Albert Speer omawiając następnie szczegółową istotę niemieckiego przemysłu zbrojeniowego, podzielonego na niezliczoną ilość dużych, średnich, małych a nawet najmniejszych zakładów, powiedział: „Wskutek takiego podziału staliśmy się stosunkowo niewrażliwi na ataki lotnicze kierowane na nasz przemysł. Byliśmy zmuszeni podzielić każdą gałąź produkcji na cały szereg pojedynczych zakładów, ponieważ wymagał tego ustroj naszego przemysłu. Największą też trudność, która pierwotnie stawała na drodze przeszkadzając rozwojowi na szeroką skalę zakrojonej produkcji, przeobraziła się w ten sposób na naszą korzyść i to na korzyść o znaczeniu dziś decydującem. Dla produkcji masowej, która nadal pozostanie niezmienną, powstały oczywiście nowe zakłady o rozmiarach olbrzymich.

Na zakończenie swego przemówienia minister Speer podkreślił, że do przyszłej wiosny produkcja miesięczna znów znacznie się podniesie. „Mamy obowiązek — mówił — dostarczyć na front nową broń, nowe czołgi, samoloty i łodzie podwodne, które naszym żołnierzom, odznaczającym się przewagą bojową w stosunku do naszych nieprzyjaciół dadzą możliwość nie tylko podolania tej walce ale odniesienia ostatecznego zwycięstwa”.

Rzesza niemiecka posiada w tej wojnie największe szanse dziejowe.

Wielka mowa ministra Rzeszy dra Goebbelsa.

Berlin, 7 czerwca. Minister Rzeszy dr Goebbels na wstępie swej wielkiej mowy, wygłoszonej w berlińskim Pałacu Sportowym, omówił twierdzenie przeciwników mocarstw osi, którzy utrzymują, że dzisiejsze położenie Rzeszy ma być podobne do położenia, jakie zaistniało w roku 1917/18.

„Skończył się kryzys zimowy — powiedział dr Goebbels — jeżeli rozważamy czasem z zawziętym gniewem sytuację, jaką przeżyliśmy w owych szarych, lecz leżących już poza nami miesiącach, to stwierdzamy, że nigdy jeszcze nie opuściliśmy rak z rezygnacją w obliczu ciósów losu, ale przeciwnie, stawialiśmy im zawsze śmiało czoła. Nieprzyjacielska kampanja nerwów nie robi też na nas żadnego wrażenia. O nieugiętej postawie narodu niemieckiego odbijają się jak od skał wszelkie zwodniące próby nieprzyjaciela. Nasza postawa daje nam bowiem siłę do znoszenia z cierpliwością i z niezachwianą du-

mą wszelkich przejawów ubocznych, jakie przynosi z sobą każda wojna w postaci niepowodzeń, zrządzeń losu, wzmoczonych trudności, ciężkich ofiar itp. Nie mówimy też dlatego o pokoju, ale walczymy o niego. We wszystkich naszych poczynaniach urządzamy się tak, aby pod każdym warunkiem wytrzymać wojnę tak długo, dopóki nieprzyjaciel nie padnie przed nami pokonany. Tak wygląda niewzruszalna postawa, takie są cele naszej ogólnej taktyki prowadzenia wojny. Nie pozwolimy na to, pod żadnym warunkiem, aby miała zaistnieć taka sytuacja, któraby nam tamowała oddech w pełnym decyjni, ostatnim kwadransie zmagania. Tak np. nastawiona jest nasza polityka wyżywieniowa, na tak daleką metę obliczyliśmy nasz plan odnośnie do tego zagadnienia. Obchodzi się ona oszczędnie z nagromadzonemi zapasami, a najwyższem jej przykazaniem jest, aby pod każdym warunkiem zrealizować wydaue karty i w żadnym razie i nigdy nie dopuścić do takiej sytuacji, któraby

nam ze względów na wyżywienie naszego narodu nie zezwoliła na doprowadzenie wojny aż do zwycięstwa.

Następnie minister bliżej omówił ofiary, jakie ludność ponosi w związku z terorem powietrznyim aliantów. „Wrogowie nasi — podkreślił minister — z brutalnym cynizmem atakują jej mienie i życie, aby tym sposobem rozbić jej cywilną postawę wojenną. Zresztą przynajmniej ona całkiem jawnie do tego. To jednakowoż, co przy tej okazji wyniszczają z kulturalnych wartości Niemiec, po wsze czasy okryje ich hańba. Prowadzą oni wojnę chcąc zadać cios duchowej postawie Niemiec i niemal że nie wysilają się, aby tego rodzaju hańbiacy i krwawy terror okryć płaszczykiem humanitarności. My dzisiejsi Niemcy nie należymy jednakowoż do tego rodzaju ludzi, którzyby zebrali wroga o litość, wroga, który pragnie naszej zagłady. Wiemy o tem, że na anglo-amerykański terror bombowy istnieje tylko jeden skuteczny środek: mianowicie odplata terorem. Rzesza

